

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I Informace	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 315/01	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-464/02: Komise Evropských společenství proti Dánskému království (Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Vozidla — Dání k dispozici pracovníkovi zaměstnavatelem — Vozidlo registrované v členském státě zaměstnavatele — Pracovník s bydlištěm v jiném členském státě — Zdanění vozidla)	1
2005/C 315/02	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-111/03: Komise Evropských společenství proti Švédskému království (Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zemědělských produktů — Směrnice 89/662/EHS — Článek 5 — Veterinární kontroly v členském státě určení zboží — Vnitrostátní systém předběžného oznamování stanoveného pro dovozce některých produktů živočišného původu z jiných členských států)	1
2005/C 315/03	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. září 2005 ve věci C-176/03: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie (Žaloba na neplatnost — Článek 29 EU, čl. 31e EU, články 34 a 47 EU — Rámcové rozhodnutí 2003/80/SVV — Ochrana životního prostředí — Trestní sankce — Pravomoc Společenství — Právní základ — Článek 175 ES)	2
2005/C 315/04	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-264/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Veřejné zakázky — Směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Volný pohyb služeb — Zmocnění zástupce investora — Osoby, kterým může být svěřen úkol zástupce investora — Taxativní výčet právnických osob francouzského práva)	2
2005/C 315/05	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. října 2005 ve spojených věcech C-327/03 a C-328/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Bundesrepublik Deutschland proti ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG a další (Telekomunikační služby — Směrnice 97/13/ES — Článek 11 odst. 2 — Poplatek za přidělení nových telefonních čísel — Bezplatné zásoby čísel, jež jsou k dispozici podniku, který je právním nástupcem bývalého monopolu)	3

2005/C 315/06	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. října 2005 ve věci C-405/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechshof te 's-Gravenhage): Class International BV proti Colgate-Palmolive Company Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Nařízení (ES) č. 40/94 — Práva z ochranné známky — Užívání ochranné známky v obchodním styku — Dovoz původního zboží do Společenství — Zboží propuštěné do celního režimu vnějšího tranzitu nebo do celního režimu uskladňování v celním skladu — Námitka majitele ochranné známky — Nabídka k prodeji nebo prodej zboží propuštěného do celního režimu vnějšího tranzitu nebo do celního režimu uskladňování v celním skladu — Námitka majitele ochranné známky — Důkazní břemeno)	3
2005/C 315/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-468/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London): Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (Společný celní sazebník — Dovození clo — Celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnující nákupní provizi — Uložení cla na celou částku uvedenou v celním prohlášení — Přezkum celního prohlášení — Podmínky — Vracení cla zaplaceného z nákupní provize)	4
2005/C 315/08	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-511/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Staat der Nederlanden (Ministerie van landbouw; Natuurbeheer en Visserij) proti Ten Kate Holding Musselkanaal BV a dalším (Veterinární dozor — Ochrana proti bovinní spongiformní encefalopatii (nemoc šílených krav) — Krmení přežvýkavců bílkovinami pocházejícími z jiných zvířat, než jsou přežvýkavci — Odpovědnost členského státu za škodu způsobenou jednotlivcům porušením práva Společenství, které je tomuto státu přičitatelné — Použitelné právo — Povinnost podat žalobu pro nečinnost proti Komisi)	5
2005/C 315/09	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-6/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny)	5
2005/C 315/10	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-73/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Hamm): Brigitte a Marcus Kleinovi proti Rhodos Management Ltd (Bruselská úmluva — Příslušnost ve věcech nájmu nemovitostí — Právo k užívání nemovitostí na časový úsek)	6
2005/C 315/11	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-258/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce cour du travail de Liège): Office national de l'emploi proti Ioannisi Ioannidioví (Uchazeči o zaměstnání — Evropské občanství — Zásada zákazu diskriminace — Článek 39 ES — Čekací příspěvky mladým lidem hledajícím své první zaměstnání — Poskytnutí podmíněné dokončením středoškolského studia v dotčeném členském státě)	6
2005/C 315/12	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-505/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/19/ES — Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů — Zdravotní sestra, zubní lékař, veterinární lékař, porodní asistentka, architekt, farmaceut a lékař — Neprovedení ve stanovené lhůtě — Gibraltar)	7
2005/C 315/13	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 20. října 2005 ve věci C-70/05: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě)	7
2005/C 315/14	Věc C-333/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bács-Kiskun Megyei Bíróság ze dne 12. července 2005 ve věci Ilona Németh proti Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága	8

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 315/15	Věc C-335/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Köln ze dne 24. srpna 2005 ve věci Řízení letového provozu UR SP proti Bundesamt für Finanzen	8
2005/C 315/16	Věc C-338/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2005 Front National, M. F. Stirbois, B. Gollnischem, C. Langem, J. C. Martinezem, Ph. Claeyssem, K. Dillenem a M. Borgheziem proti usnesení vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/04, Front National a další v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	9
2005/C 315/17	Věc C-346/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de travail de Liège ze dne 6. září 2005 ve věci Monique Chateignier proti Office national de l'emploi, zkráceně O.N.Em.	9
2005/C 315/18	Věc C-356/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court, Ireland ze dne 30. července 2004 ve věci Elaine Farrell proti Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland a Attorney General a Motor Insurers' Bureau of Ireland	10
2005/C 315/19	Věc C-359/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal de grande instance de Brive-la-Gaillarde ze dne 9. září 2005 ve věci Estager SA proti Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive	10
2005/C 315/20	Věc C-370/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Vestre Landsret ze dne 5. října 2005 v trestním řízení Anklagemyndigheden proti Uwemu Kayovi Festersenovi	10
2005/C 315/21	Věc C-374/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 21. července 2005 ve věci Gintec International Import-Export GmbH proti Verband Sozialer Wettbewerb e.V.	11
SOD PRVNÍHO STUPNĚ		
2005/C 315/22	Věc T-349/05: Žaloba podaná dne 13. září 2005 – Ott a další v. Komise	12
2005/C 315/23	Věc T-354/05: Žaloba podaná dne 19. září 2005 – TF1 v. Komise	12
2005/C 315/24	Věc T-355/05: Žaloba podaná dne 12. září 2005 – Vandaele v. Komise	13
2005/C 315/25	Věc T-359/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Frankin a další v. Komise	13
2005/C 315/26	Věc T-361/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Genette v. Komise	14
2005/C 315/27	Věc T-364/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Saint-Gobain Pam v. OHIM	14
2005/C 315/28	Věc T-365/05: Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Mische v. Parlament	15
2005/C 315/29	Věc T-367/05: Žaloba podaná dne 23. září 2005 – UPC France v. Komise	15
2005/C 315/30	Věc T-370/05: Žaloba podaná dne 30. září 2005 – Francie v. Komise	16
2005/C 315/31	Věc T-372/05: Žaloba podaná dne 5. října 2005 – Giant (Čína) v. Rada	17
2005/C 315/32	Věc T-376/05: Žaloba podaná dne 13. října 2005 – Tea-Cegos a STG v. Komise	18
2005/C 315/33	Věc T-383/05: Žaloba podaná dne 20. října 2005 – GHK Consulting v. Komise	18
2005/C 315/34	Věc T-270/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2005 – BIC v. Komise	19

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 315/35	Věc T-125/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. října 2005 – Umwelt-und Ingenieurtechnik v. Komise	19
2005/C 315/36	Věc T-289/05 R: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. října 2005 – Milella a Campanella v. Komise	19
<hr/>		
	II Přípravné akty	
	.....	
<hr/>		
	III Oznámení	
2005/C 315/37	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 296, 26.11.2005	20

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci **C-464/02: Komise Evropských společenství proti Dánskému království** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Vozidla — Dání k dispozici pracovníkovi zaměstnavatelem — Vozidlo registrované v členském státě zaměstnavatele — Pracovník s bydlištěm v jiném členském státě — Zdanění vozidla)*

(2005/C 315/01)

(Jednací jazyk: dánština)

Ve věci C-464/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. prosince 2002, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: N. B. Rasmussen a D. Martin) proti **Dánskému království** (zmocněnec: J. Molde), podporovanému **Finskou republikou** (zmocněnkyně: T. Pynnä), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj), K. Schiemann, E. Juhász a E. Levits, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Dánské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 39 ES, v rozsahu, v němž

— jeho právní předpisy a jeho správní praxe nedovolují pracovníkům s bydlištěm v Dánsku, vykonávajícím zaměstnání v jiném členském státě, které nepředstavuje jejich hlavní činnost, užívat k obchodním a soukromým účelům služební vozidlo registrované v tomto jiném členském státě, ve kterém má sídlo podnik jejich zaměstnavatele, a

— jeho právní předpisy a jeho správní praxe dovolují pracovníkům s bydlištěm v Dánsku vykonávajícím zaměstnání v jiném členském státě užívat buď k obchodním, nebo obchodním a soukromým účelům služební vozidlo registrované v tomto jiném členském státě, ve kterém má jejich zaměstnavatel své sídlo nebo svou hlavní provozovnu, vozidlo, které není určeno k tomu, aby bylo trvale užíváno převážně v Dánsku, ani není fakticky užíváno tímto způsobem, pouze za podmínky, že zaměstnání vykonávané u tohoto zaměstnavatele

představuje jejich hlavní činnost a že je za tímto účelem uhrazena daň.

2. Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
3. Každý účastník řízení ponese své náklady řízení.
4. Finská republika ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci **C-111/03: Komise Evropských společenství proti Švédskému království** ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zemědělských produktů — Směrnice 89/662/EHS — Článek 5 — Veterinární kontroly v členském státě určení zboží — Vnitrostátní systém předběžného oznamování stanoveného pro dovozce některých produktů živočišného původu z jiných členských států)*

(2005/C 315/02)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-111/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 12. března 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: L. Ström van Lier a A. Bordes) proti **Švédskému království** (zmocněnec: A. Kruse) podporovanému **Finskou republikou** (zmocněnkyně: A. Guimaraes-Purokoski), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Švédské království tím, že ponechalo v platnosti systém povinného předběžného oznamování pro dovozy některých potravinářských produktů živočišného původu z jiných členských států, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5 směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.
- 2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.5.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 13. září 2005

ve věci **C-176/03: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie** (¹)

(Žaloba na neplatnost — Článek 29 EU, čl. 31e EU, články 34 a 47 EU — Rámcové rozhodnutí 2003/80/SVV — Ochrana životního prostředí — Trestní sankce — Pravomoc Společenství — Právní základ — Článek 175 ES)

(2005/C 315/03)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-176/03, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnci: M. Petite, J.-F. Pasquier a W. Bogensberger), podporovaná **Evropským parlamentem** (zmocněnci: G. Garzón Clariana, H. Duintjer Tebbens a A. Baas, jakož i M. Gómez-Leal) proti **Radě Evropské unie** (zmocněnci: J.-C. Piris a J. Schutte, jakož i K. Michoel), podporované **Dánským královstvím** (zmocněnec: J. Molde), **Spolkovou republikou Německo** (zmocněnci: W.-D. Plessing a A. Dittrich), **Řeckou republikou** (zmocněnkyně: E.-M. Mamouna a M. Tassopoulou), **Španělským královstvím** (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), **Francouzskou republikou** (zmocněnci: G. de Bergues, F. Alabrune a E. Puisais), **Irskem** (zmocněnci: D. O'Hagan, ve spolupráci s P. Gallagherem a E. Fitzsimonsem, SC, jakož i E. Reganem, BL), **Nizozemským královstvím** (zmocněnkyně: H. G. Sevenster a C. Wissels), **Portugalskou republikou** (zmocněnci: L. Fernandes a A. Fraga Pires), **Finskou republikou** (zmocněnkyně: A. Guimaraes-Purokoski), **Švédským královstvím** (zmocněnci: A. Kruse, jakož i K. Wistrand a A. Falk), **Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnkyně: C. Jackson, ve spolupráci s R. Plenderem, QC), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost

podle článku 35 EU, podaná dne 15. dubna 2003, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta a A. Borg Barthet, předsedové senátů, R. Schintgen (zpravodaj), N. Colneric, MM. S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, G. Arestis, M. Ilešič a J. Malenovský, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 13. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. **Rámcové rozhodnutí Rady 2003/80/SVV ze dne 27. ledna 2003 o trestněprávní ochraně životního prostředí se zrušuje.**

2. **Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.**

3. **Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Irsko, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika, Švédské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, jakož i Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení.**

(¹) Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci **C-264/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice** (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Veřejné zakázky — Směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Volný pohyb služeb — Zmocnění zástupce investora — Osoby, kterým může být svěřen úkol zástupce investora — Taxativní výčet právnických osob francouzského práva)

(2005/C 315/04)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-264/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 17. června 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: B. Stromsky a K. Wiedner, jakož i F. Simonetti) proti **Francouzské republice** (zmocněnci: G. de Bergues a D. Petrusch), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet a U. Löhmus, soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Francouzská republika tím, že v článku 4 zákona č. 85-704 ze dne 12. července 1985, o veřejném investování ve stavebnictví a jeho vztazích k soukromému investování ve stavebnictví, ve znění zákona č. 96-987 ze dne 14. listopadu 1996, o provedení smlouvy o rozvoji města, vyhradila úkol zástupce investora taxativně vymezeným právníkům osobám francouzského práva, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/52/ES ze dne 13. října 1997, jakož i z článku 49 ES.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 20. října 2005

ve spojených věcech C-327/03 a C-328/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Bundesrepublik Deutschland proti ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG a další (¹)

(Telekomunikační služby — Směrnice 97/13/ES — Článek 11 odst. 2 — Poplatek za přidělení nových telefonních čísel — Bezplatné zásoby čísel, jež jsou k dispozici podniku, který je právním nástupcem bývalého monopolu)

(2005/C 315/05)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve spojených věcech C-327/03 a C-328/03, jejichž předmětem jsou dvě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Bundesverwaltungsgericht (Německo) ze dne 30. dubna 2003, došlými Soudnímu dvoru dne 28. července 2003, v řízeních: **Bundesrepublik Deutschland** proti **ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, zastoupené **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH** (C-327/03), **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG** (C-328/03), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský, S. von Bahr (zpravodaj), A. Borg Barthet a U. Lohmus, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo

Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb je třeba vykládat tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že nový operátor na telekomunikačním trhu je povinen platit poplatek za přidělení telefonních čísel při zohlednění hospodářské hodnoty těchto čísel, ačkoliv telekomunikační podnik s dominantním postavením na stejném trhu bezplatně převzal významnou zásobu čísel, kterými disponoval bývalý monopol, jehož je právním nástupcem a vnitrostátní právo vylučuje platbu a posteriori tohoto poplatku za tuto zásobu.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 18. října 2005

ve věci C-405/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Gravenhage): **Class International BV** proti **Colgate-Palmolive Company Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc** (¹)

(Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Nařízení (ES) č. 40/94 — Práva z ochranné známky — Užívání ochranné známky v obchodním styku — Dovoz původního zboží do Společenství — Zboží propuštěné do celního režimu vnějšího tranzitu nebo do celního režimu uskladňování v celním skladu — Námitka majitele ochranné známky — Nabídka k prodeji nebo prodej zboží propuštěného do celního režimu vnějšího tranzitu nebo do celního režimu uskladňování v celním skladu — Námitka majitele ochranné známky — Důkazní břemeno)

(2005/C 315/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-405/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná

rozhodnutím *Gerechthof te 's-Gravenhage* (Nizozemsko) ze dne 28. srpna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 29. září 2003, v řízení **Class International BV** proti **Colgate-Palmolive Company Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič a J. Klučka, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 18. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci **C-468/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London): Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Společný celní sazebník — Dovození clo — Celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnující nákupní provizi — Uložení cla na celou částku uvedenou v celním prohlášení — Přezkum celního prohlášení — Podmínky — Vrácení cla zaplaceného z nákupní provize)

(2005/C 315/07)

(Jednací jazyk: angličtina)

1. Článek 5 odst. 1 a odst. 3 písm. c) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, a čl. 9 odst. 1 a odst. 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství musejí být vykládány v tom smyslu, že majitel ochranné známky nemůže bránit pouhému vstupu původního zboží označeného touto ochrannou známkou, které nebylo dosud uvedeno na trh ve Společenství uvedeným majitelem nebo s jeho souhlasem, do Společenství v celním režimu vnějšího tranzitu nebo v celním režimu uskladňování v celním skladu. Majitel ochranné známky nemůže podřídit propuštění dotčeného zboží do celního režimu vnějšího tranzitu nebo celního režimu uskladňování v celním skladu existenci, v okamžiku vstupu zboží do Společenství, již stanoveného konečného místa určení ve třetí zemi, popřípadě sjednaného na základě kupní smlouvy.

2. Pojmy „nabídka“ a „uvedení na trh“ zboží uvedené v čl. 5 odst. 3 písm. b) směrnice 89/104 a čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94 mohou zahrnovat nabídku, respektive prodej, původního zboží označeného ochrannou známkou a majícího celní status zboží, které není zbožím Společenství, pokud je nabídka učiněna nebo prodej uskutečněn v průběhu doby, kdy je zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu nebo do režimu uskladňování v celním skladu. Majitel ochranné známky může bránit nabídce nebo prodeji takového zboží, pokud s sebou nezbytně nesou uvedení tohoto zboží na trh ve Společenství.

3. V takové situaci, o jakou se jedná v původním sporu, přísluší majiteli ochranné známky předložit důkaz o okolnostech umožňujících výkon zakazovacího práva stanoveného v čl. 5 odst. 3 písm. b) a c) směrnice 89/104 a v čl. 9 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 40/94 tím, že prokáže buď propuštění do volného oběhu zboží, které není zbožím Společenství, označeného jeho ochrannou známkou, nebo nabídku nebo prodej tohoto zboží, které s sebou nezbytně nesou jeho uvedení na trh ve Společenství.

Ve věci C-468/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené království) ze dne 29. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2003, v řízení **Overland Footwear Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, J. Makarczyk, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen a J. Klučka, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Články 29, 32 a 33 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat tak, že nákupní provizi, která je zahrnuta v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení a není v dovozním prohlášení vykázána odděleně od kupní ceny zboží, je třeba považovat za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 téhož kodexu, a podléhá tudíž clu.

2) Články 78 a 236 nařízení č. 2913/92 je třeba vykládat tak, že:

— po propuštění dovezeného zboží mají celní orgány, kterým je podána žádost deklaranta o přezkum jeho celního prohlášení týkajícího se tohoto zboží, povinnost, s výhradou soudního přezkumu, buď odmítnout žádost formou odůvodněného rozhodnutí, nebo provést požadovaný přezkum;

— pokud po provedení přezkumu zjistí, že celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnovala chybně nákupní provizi, mají povinnost k nápravě formou vrácení dovozního cla uloženého na tuto provizi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci C-511/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Staat der Nederlanden (Ministerie van landbouw; Natuurbeheer en Visserij) proti Ten Kate Holding Musselkanaal BV a dalším ⁽¹⁾

(Veterinární dozor — Ochrana proti boviní spongiformní encefalopatii (nemoc šílených krav) — Krmení přežvýkavců bílkovinami pocházejícími z jiných zvířat, než jsou přežvýkavci — Odpovědnost členského státu za škodu způsobenou jednotlivcům porušením práva Společenství, které je tomuto státu přičitatelné — Použitelné právo — Povinnost podat žalobu pro nečinnost proti Komisi)

(2005/C 315/08)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-511/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 5. prosince 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. prosince 2003, v řízení **Staat der Nederlanden (Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij)** proti **Ten Kate Holding Musselkanaal BV, Ten Kate Europrodukten BV, Ten Kate Produktie Maatschappij BV**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lohmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Právo Společenství nestanoví žádnou povinnost členského státu podat žalobu na neplatnost podle článku 230 ES nebo žalobu pro nečinnost podle článku 232 ES ve prospěch některého z jeho občanů. Právo Společenství však v zásadě nebrání tomu, aby vnitrostátní právo stanovilo takovou povinnost nebo upravilo odpovědnost členského státu za to, že tímto způsobem nejednal.

2. Článek 1 odst. 2 rozhodnutí Komise 94/381/ES ze dne 27. června 1994 o některých ochranných opatřeních proti boviní spongiformní encefalopatii a zkrmování bílkovin pocházejících ze savců, ve spojení s ustanoveními článku 17 směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu a s ustanoveními článku 17 směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu, musí být vykládán tak, že neumožňují-li poznatky, které má Komise k dispozici, prokázat, že kontroly prováděné v rámci systému umožňujícího rozlišení živočišných bílkovin pocházejících z přežvýkavců od bílkovin z nepřežvýkavců, předloženého členským státem k posou-

zení Komisí za účelem získání povolení, poskytují dostatečné záruky ochrany veřejného zdraví, a byla li Stálému veterinárnímu výboru předložena žádost tohoto členského státu, ale tento výbor nezaujal žádné stanovisko zejména z důvodu nových informací pozměňujících vnímání nebezpečí pro veřejné zdraví, Komise není povinna předložit Radě Evropské unie návrh opatření, která mají být přijata.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci C-6/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 92/43/EHS — Ochrana přírodních stanovišť — Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny)

(2005/C 315/09)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-6/04, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: M. van Beek a L. Flynn) proti **Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnkyně: C. Jackson, ve spolupráci s K. Smith, barrister), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná 9. ledna 2004, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě všechna opatření nezbytná k zajištění úplného a správného provedení požadavků směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a zejména požadavků:

— čl. 6 odst. 2, pokud jde o Gibraltar,

— čl. 6 odst. 3 a 4, pokud jde o plány a projekty odebírání vody a územní plány,

- článku 11,
  - čl. 12 odst. 1 písm. d), pokud jde o Gibraltar,
  - čl. 12 odst. 2,
  - čl. 12 odst. 4,
  - čl. 13 odst. 1,
  - čl. 14 odst. 2,
  - článku 15,
  - článku 16,
  - celé směrnice o stanovištích mimo jeho teritoriální vody,
- nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.

2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.

3) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-73/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Hamm): Brigitte a Marcus Kleinovi proti Rhodos Management Ltd (¹)

(Bruselská úmluva — Příslušnost ve věcech nájmu nemovitostí — Právo k užívání nemovitosti na časový úsek)

(2005/C 315/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-73/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Hamm (Německo) ze dne 27. ledna 2004, došlým Soudním dvoru dne 17. února 2004, v řízení **Brigitte a Marcus Kleinovi** proti **Rhodos Management Ltd**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, soudci,

generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 16 bod 1 písm. a) Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Recké republiky a Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na smlouvu o členství v klubu, která jako protiplnění k poplatku za členství, který představuje dominantní prvek celkové ceny, umožňuje členům klubu nabytí právo k užívání nemovitosti, určené pouze jejím druhem a polohou, na časový úsek, a která upravuje přijetí členů do organizace umožňující výměnu jejich užívání práva.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-258/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce cour du travail de Liège): Office national de l'emploi proti Ioannisi Ioannidisovi (¹)

(Uchazeči o zaměstnání — Evropské občanství — Zásada zákazu diskriminace — Článek 39 ES — Čekací příspěvky mladým lidem hledajícím své první zaměstnání — Poskytnutí podmíněné dokončením středoškolského studia v dotčeném členském státě)

(2005/C 315/11)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-258/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím cour du travail de Liège (Belgie) ze dne 7. června 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 17. června 2004, v řízení **Office national de l'emploi** proti **Ioannisi Ioannidisovi**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 39 ES brání tomu, aby členský stát odmítl poskytnout čekací příspěvky státnímu příslušníkovi jiného členského státu hledajícím první zaměstnání, který není, jako dítě, závislý na migrujícím pracovníkovi s bydlištěm v prvním státě, pouze z toho důvodu, že dotyčný ukončil své středoškolské studium v jiném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě této směrnice.

2. Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 5.2.2005.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci C-505/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/19/ES — Vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů — Zdravotní sestra, zubní lékař, veterinární lékař, porodní asistentka, architekt, farmaceut a lékař — Neprovedení ve stanovené lhůtě — Gibraltar)

(2005/C 315/12)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-505/04, Komise Evropských společenství, (zmocněnec: H. Støvlbæk) proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (zmocněnec: S. Nwaokolo), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 8. prosince 2004, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, předseda, S. von Bahr a A. Borg Barthet (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepřijalo, pokud jde o Gibraltar, právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci C-70/05: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě)

(2005/C 315/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-70/05, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění smluvní povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 14. února 2005, Komise Evropských společenství, (zmocněnec: D. Martin) proti Lucemburskému velkovévodství (zmocněnec: S. Schreiner), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení N. Colneric (zpravodaj), zastupující předsedu čtvrtého senátu, K. Lenaerts a E. Juhász, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
2. Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bács-Kiskun Megyei Bíróság ze dne 12. července 2005 ve věci Ilona Németh proti Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága

(Věc C-333/05)

(2005/C 315/14)

(Jednací jazyk: maďarština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Maďarsko) ze dne 12. července 2005 ve věci Ilona Németh proti Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 14. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bács-Kiskun Megyei Bíróság žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Může být taková vnitrostátní daň, jako je maďarská registrační daň, považována za clo nebo opatření s rovnocenným účinkem?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, může být taková vnitrostátní daň, jako je maďarská registrační daň, jejíž zaplacení je podmínkou pro registraci a uvedení osobního vozidla do provozu, ať již v jakékoli formě, považována za dovozní daň?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, je taková vnitrostátní daň, jako je maďarská registrační daň, slučitelná s požadavky článku 90 ES či s požadavky článku 33 směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾, nebo porušuje uvedená daň společný systém DPH?
- 4) Je taková vnitrostátní daň, jako je maďarská registrační daň, v souladu s právem Společenství v jeho současném stavu, pokud výše registrační daně z nových a ojetých osobních vozidel je, nehledě na zařazení vozidel z hlediska ochrany životního prostředí, totožná, nijak neodráží snížení hodnoty

ojetých vozidel a je zcela nezávislá na tom, kdy bylo vozidlo uvedeno do provozu a jak dlouho je (oprávněně) v provozu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1977, L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Köln ze dne 24. srpna 2005 ve věci Řízení letového provozu UR SP proti Bundesamt für Finanzen

(Věc C-335/05)

(2005/C 315/15)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Köln ze dne 24. srpna 2005 ve věci Řízení letového provozu UR SP proti Bundesamt für Finanzen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 15. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Köln žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba čl. 2 odst. 2 třinácté směrnice Rady ze dne 17. listopadu o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (směrnice 86/560/EHS)⁽¹⁾ vykládat restriktivně tak, že možnost podmínit vrácení daně poskytnutím srovnatelných výhod v oblasti daní z obratu třetími zeměmi vyhrazená členským státům tímto článkem se nevztahuje na takové státy, jaké se mohou jako smluvní strany dovolávat General Agreement on Trade in Services (Všeobecná dohoda o obchodu službami) – GATS – (BGB1. II 1994, 1473,1643) a její doložky nejvyšších výhod (čl. II. odst. 1 GATS)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 326, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 129.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2005 Front National, M. F. Stirbois, B. Gollnischem, C. Langem, J. C. Martinezem, Ph. Claeyssem, K. Dillenem a M. Borghezim proti usnesení vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/04, Front National a další v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-338/05 P)

(2005/C 315/16)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 19. září 2005 kasační opravný prostředek podaný Front National a dalšími, zastoupenou W. de Saint-Just, avocat, proti usnesení vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/04, Front National a další v. Evropský parlament a Rada Evropské unie.

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé) navrhují, aby Soudní dvůr zrušil se všemi právními důsledky napadené usnesení ze dne 11. července 2005.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelé, politická strana Front national a evropští poslanci vycházející z různých vnitrostátních politických seskupení (Front national, Lega Nord, Vlaams Blok) navrhovali u Soudu zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 ze dne 4. listopadu 2003, o statutu a financování politických stran na evropské úrovni⁽¹⁾, zejména z důvodu protiprávnosti, porušení zásad rovnosti, transparentnosti, politické plurality, subsidiarity a pro předpokládané zneužití řízení.

Soud v napadeném rozhodnutí ze dne 11. července 2005 nejdříve rozhodl (bod 48), že Front National je přímo dotčená napadeným nařízením. Ale dále Soud (v bodě 52) rozhodl, že navrhovatelé, kteří jsou poslanci, nejsou sami o sobě přímo dotčeni napadeným rozhodnutím. Je však zřejmé, že se tito zvolení poslanci odlišují svou činností a závazky ve své politické straně od „všech ostatních občanů“. Jsou aktivně legitimováni napadnout akt, který zpochybňuje práva a statut politického seskupení, ze kterého vycházejí. Avšak Soud rozhodl (bod 66), že individuálně není Front National napadeným nařízením dotčená.

Soud v tomto bodě přijal argumentaci Evropského parlamentu, podle které není článek 4 téhož nařízení bezprostředně použitelný a tak „tedy nemá účinek, který by vůči Front National vyplýval přímo z nařízení 2004/2003“.

Nicméně článek 13 téhož nařízení stanoví, že „články 4 až 10 se použijí ode dne zahájení prvního zasedání po volbách do Evropského parlamentu v červnu roku 2004“. Vzhledem

k tomu, že Front National předkládá v evropských volbách kandidátní listiny ve všech velkých francouzských okresech a že není sporu o tom, že vzhledem k silnému zastoupení ve Francii budou někteří kandidáti zvoleni, není zevšeobecněním ani „spekulacemi“ tvrzení, že Front national bude mít v Evropském parlamentu zástupce. Z tohoto hlediska je přímo dotčená ustanoveními nařízení o „statutu a financování politických stran na evropské úrovni“.

(¹) (Úř. věst. L 297, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de travail de Liège ze dne 6. září 2005 ve věci Monique Chateignier proti Office national de l'emploi, zkráceně O.N.Em.

(Věc C-346/05)

(2005/C 315/17)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de travail de Liège ze dne 6. září 2005 ve věci Monique Chateignier proti Office national de l'emploi, zkráceně O.N.Em., který došel kanceláři Soudního dvora dne 22. září 2005, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de travail de Liège žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Umožňuje čl. 39 odst. 2 Smlouvy a čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71, které zajišťují rovné zacházení s pracovníky z členských států, jakož i volný pohyb osob, včetně pracovníků, vykládat čl. 67 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾ tak, že ukládá pracovníkovi, který je státním příslušníkem členského státu, povinnost mít ukončenou dobu, která zakládá nárok na dávky v nezaměstnanosti v zemi bydliště, i když vnitrostátní právní předpisy tohoto státu takovou povinnost pracovníkovi, který je cizím státním příslušníkem, neukládají, ať již pochází z třetího státu nebo z členského státu?

(¹) Nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court, Ireland ze dne 30. července 2004 ve věci Elaine Farrell proti Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland a Attorney General a Motor Insurers' Bureau of Ireland

(Věc C-356/05)

(2005/C 315/18)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court, Ireland ze dne 30. července 2004 ve věci Elaine Farrell proti Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland a Attorney General a Motor Insurers' Bureau of Ireland, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 23. září 2005, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court, Ireland žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Mělo Irsko povinnost na základě článku 1 třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel⁽¹⁾, zavést ode dne 31. prosince 1995, kdy mělo povinnost provést ustanovení uvedené třetí směrnice ohledně osob cestujících v jiných vozidlech než na motocyklech, povinné pojištění co se týče občanskoprávní odpovědnosti za škody na zdraví osob cestujících v takové části motorového vozidla, která nebyla navržena a vyrobena se sedadly pro cestující?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1), přiznává článek 1 třetí směrnice práva jednotlivcům, kterých se mohou přímo dovolávat před vnitrostátními soudy?

(¹) Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33 až 35.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal de grande instance de Brive-la-Gaillarde ze dne 9. září 2005 ve věci Estager SA proti Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive

(Věc C-359/05)

(2005/C 315/19)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem tribunal de grande instance de Brive-la-Gaillarde ze dne 9. září

2005 ve věci Estager SA proti Receveur principal de la Recette des Douanes de Brive, který došel kanceláři Soudního dvora dne 26. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal de grande instance de Brive-la-Gaillarde žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Jsou ustanovení usnesení č. 2000-916 ze dne 19. září 2000 o úpravě výše některých částek vyjádřených v právních předpisech ve francích na eura, týkající se přepočtu daně BAPSA uplatňované na produkci mouky, krupice a pšeničné krupice ze 100 franků na 16 eur, v souladu s nařízeními Společenství týkajícími se zavedení eura?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Vestre Landsret ze dne 5. října 2005 v trestním řízení Anklagemyndigheden proti Uwemu Kayovi Festersenovi

(Věc C-370/05)

(2005/C 315/20)

(Jednací jazyk: dánština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Vestre Landsret ze dne 5. října 2005 ve věci Anklagemyndigheden proti Uwemu Kayovi Festersenovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Vestre Landsret žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Brání články 43 ES a 56 ES tomu, aby členský stát podmínil nabytí zemědělského pozemku podmínkou, aby tam měl nabyvatel trvalý pobyt?
- 2) Má pro odpověď na první otázku význam skutečnost, že pozemek nemůže být samostatnou jednotkou a že obytná budova na pozemku se nachází v městské části?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 21. července 2005 ve věci Gintec International Import-Export GmbH proti Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

(Věc C-374/05)

(2005/C 315/21)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 21. července 2005 ve věci Gintec International Import-Export GmbH proti Verband Sozialer Wettbewerb e.V., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Stanoví ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků⁽¹⁾, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004⁽²⁾, která se týká odkazu na svědectví třetích osob z nikoli odborných kruhů a reklamy spojené s losováním, nejen minimální standard, ale i taxativní maxi-

mální standard pro zakázky veřejné reklamy na léčivé přípravky?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Existuje nepatřičný nebo klamavý poukaz na „tvrzení o uzdravení“ ve smyslu čl. 90 písm. j) směrnice 2001/83/ES, pokud zadavatel reklamy zveřejní výsledek ankety prováděné mezi osobami z nikoli odborných kruhů s paušálně kladným celkovým hodnocením, aniž by toto hodnocení přiřadil k určitým léčebným indikacím?

b) Vyplývá z neexistence výslovného zákazu reklamy s losováním ve směrnici 2001/83/ES, že tato reklama je v zásadě povolena, nebo je čl. 87 odst. 3 směrnice 2001/83/ES podpůrně použitelným ustanovením, které může založit zákaz internetové reklamy s měsíčním losováním drobných cen?

3) Lze na výše uvedené otázky odpovědět obdobně, pokud jde o směrnici Rady 92/28/EHS ze dne 31. března 1992 o reklamě na humánní léčivé přípravky⁽³⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, s. 67.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 113, s. 13.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Žaloba podaná dne 13. září 2005 – Ott a další v. Komise

(Věc T-349/05)

(2005/C 315/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Martial Ott (Oberanven, Lucembursko), Fernando Lopez Tola (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství), Francis Weiler (Itzig, Lucembursko) (zástupci: G. Bounéou, F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobců

- zrušit seznam úředníků povýšených za hodnotící období 2004⁽¹⁾ v tom, že tento seznam neuvádí jména žalobců, jakož i případně přípravné akty tohoto rozhodnutí;
- podpůrně zrušit přidělení bodů za hodnotící období 2004, zejména v důsledku doporučení výborů pro povýšení;
- uložit žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody uvedené žalobci jsou shodné s žalobními důvody uvedenými žalobci ve věci T-327/05.

⁽¹⁾ Seznam zveřejněný v administrativních informacích č. 130 – ze dne 30.11.2004.

Žaloba podaná dne 19. září 2005 – TF1 v. Komise

(Věc T-354/05)

(2005/C 315/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Télévision française 1 SA (Boulogne, Francie) (zástupci: J.-P. Hordies, C. Smits, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí vydané Komisí dne 20. dubna 2005 týkající se režimu poplatků ve prospěch France Télévision;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se Télévision française 1 domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2005, kterým Komise prohlásila podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES režim poplatků poskytnutý francouzskými orgány ve prospěch France Télévision za slučitelný se společným trhem.

Žalobkyně se dovolává pěti žalobních důvodů na podporu svého návrhu na zrušení vycházejících v podstatě z:

- nedostatečného odůvodnění rozhodnutí;
- nedodržení práv obhajoby; žalobkyně vytýká Komisi, že ji nevyzvala k předložení vyjádření zejména ohledně vhodnosti a rozsahu závazků přijatých Francií v rámci postupu o přezkoumání dotčené podpory a to přesto, že mezi žalobkyní a Komisí existoval dialog a dřívější kontakty;
- nedostatečného rozsahu závazků Francie; žalobkyně má za to, že navržené závazky nemohou zajistit slučitelnost francouzského systému poplatků s pravidly Společenství použitelnými na státní podpory, zejména s pravidlem proporcionality financování veřejných služeb a povinností transparentnosti při používání veřejných prostředků;
- zneužití právního postupu; žalobkyně kritizuje postoj žalované, která jak se zdá přesunuje na vnitrostátní orgány úkol posoudit, zda představuje opatření státní podpory podporu ve smyslu práva Společenství, přestože tento přezkum spadá do výlučné pravomoci Komise;
- nesprávného právního posouzení, co se týče použitelnosti čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES v případě podpory vyplývající z nadměrného vyrovnání nákladů na závazky veřejných služeb. Žalobkyně zpochybňuje výklad judikatury Altmark⁽¹⁾ učiněný Komisí a její použití v projednávaném případě. Uplatňuje, že žalovaná se dopustila nesprávného právního posouzení, když se pokoušela zjistit, zda-li státní opatření na vyrovnání nákladů veřejných služeb může být odůvodněno čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, přestože sama Komise konstatovala, že uvedené opatření nesplňuje podmínky stanovené rozsudkem Altmark.

⁽¹⁾ Věc C-280/00 ze dne 24. července 2003, Recueil, s. I-7747

Žaloba podaná dne 12. září 2005 – Vandaele v. Komise

(Věc T-355/05)

(2005/C 315/24)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Karen Vandaele (Berthem, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhové žádání žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí o jmenování žalobkyně dočasným zaměstnancem Evropských společenství v rozsahu, v němž stanoví platovou třídu při přijímání podle článku 2 rozhodnutí ze dne 28. dubna 2004 o pracovním poměru dočasných zaměstnanců,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se účastnila výběrového řízení OLAF/T/B/02 vyhlášeného Komisí na obsazení pracovního místa dočasných zaměstnanců kategorie B na Evropském úřadě pro boj proti podvodům. Dopisem ze dne 28. října 2002 byla informována, že její jméno bylo zapsáno na seznam vhodných kandidátů. Do služebního poměru v Komisi, v OLAF, nastoupila nicméně až 1. září 2004, i když řízení o jejím pracovním poměru bylo zahájeno na konci roku 2003. V její smlouvě, podepsané dne 3. listopadu 2004, byla zařazena do platové třídy B*4, podle rozhodnutí Komise ze dne 28. dubna 2004 o pracovním poměru dočasných zaměstnanců, na základě kterého byli dočasní zaměstnanci přijímáni do platové třídy A*8 nebo B*4.

Svou žalobou žalobkyně zpochybňuje své platové zařazení. Má za to, že Komise rozhodnutím ze dne 28. dubna 2004 změnila výzvu k podávání kandidatur kategorie B, jejíž minimální platová třída v okamžiku vyhlášení této výzvy byla platová třída B5 (přejmenovaná na B*5 podle nového služebního řádu). Taková změna, provedená po vyhotovení seznamu úspěšných uchazečů, je v rozporu s čl. 29 odst. 1 služebního řádu a čl. 10 třetí pododstavcem pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, jakož i s očekáváním žalobkyně být přijata na jedno z volných pracovních míst určených pro úspěšné uchazeče ve výběrovém řízení, do kterého byla přijata.

Mimoto žalobkyně uplatňuje porušení zásady rovného zacházení, jelikož uchazeči, kteří uspěli v tom samém řízení, zaměstnaní před 1. květnem 2004, jejichž platové zařazení bylo stanoveno podle předchozích pravidel, byli zařazeni do vyšších platových tříd a požívali výhodnější podmínky služebního postupu.

Nakonec se žalobkyně dovolává porušení svého legitimního očekávání, že bude bez neodůvodněného odkladu přijata do platové třídy B2 nebo B3.

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Frankin a další v. Komise

(Věc T-359/05)

(2005/C 315/25)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobci:* Jacques Frankin (Sorée, Belgie) a další (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhové žádání žalobců**

- zrušit konkludentní rozhodnutí o odmítnutí pomoci podle článku 24 služebního řádu;
- uložit Komisi solidární náhradu škody utrpěné na základě této skutečnosti žalobci;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci, kteří jsou všichni úředníky nebo zaměstnanci Komise, požádali o převod svých práv na důchod nabytých v Belgii do systému Společenství v souladu s ustanoveními belgického zákona přijatého v roce 1991. V roce 2003 Belgie přijala nový zákon, který podle žalobců stanoví příznivější podmínky pro tento druh nových převodů. Nicméně, jelikož žalobci již převod svých práv uskutečnili, nemohli požívat výhod ustanovení zákona z roku 2003.

Po informační schůzce, která se konala dne 9. prosince 2004, se žalobci dozvěděli, že Komise nemá v úmyslu pomoci svým úředníkům nebo dočasným zaměstnancům, aby dosáhli pro ně co nejspokojivějšího převodu.

Svou žalobou napadají toto rozhodnutí Komise, které kvalifikují jako odmítnutí pomoci podle článku 24 služebního řádu. Krom tohoto posledně jmenovaného článku se rovněž na podporu své žaloby dovolávají porušení zásady zákazu diskriminace, zákazu svévolného postupu, povinnosti odůvodnění, legitimního očekávání, pravidla *patere legem quam ipse fecisti*, jakož i zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Genette v. Komise

(Věc T-361/05)

(2005/C 315/26)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Emmanuel Genette (Gorze, Francie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhová žádání žalobce**

- zrušit rozhodnutí vedoucího jednotky „Důchody“ ze dne 25. ledna 2005, které zamítá žádost žalobce ze dne 31. října 2004, která se týká převodu jeho práv na důchod nabytých v Belgii (č. D/1106/2004);
- zrušit rozhodnutí generálního ředitele Generálního ředitelství pro administrativu ze dne 10. června 2005, které zamítá jeho stížnost ze dne 22. dubna 2005 proti rozhodnutí vedoucího jednotky „Důchody“ ze dne 2. února 2005 zamítajícímu jeho žádost ze dne 31. října 2004;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na základě žádosti podané žalobcem, úředníkem Komise, byla jeho práva na důchod nabytá v Belgii převedena v roce 2002 do systému Společenství v souladu ustanoveními souvisejícího belgického zákona přijatého v roce 1991. V roce 2003 Belgie přijala nový zákon upravující tyto převody, jehož ustanovení jsou pro žalobce podle jeho názoru příznivější.

Zákon z roku 1991 stanovil možnost zpětvzetí žádosti o převod se souhlasem orgánu. Žalobce tedy podal žádost směřující k tomu, aby mu Komise udělila svůj souhlas se zpětvzetím žádosti, kterou podal v režimu zákona z roku 1991, aby poté mohl podat novou žádost, která se bude řídit zákonem z roku 2003. Tato žádost byla napadeným rozhodnutím zamítnuta z důvodu, že ustanovení Společenství možnost zpětvzetí žádosti nestanoví.

Svou žalobou žalobce napadá zamítnutí své žádosti. Uplatňuje zjevně nesprávné posouzení předmětu jeho žádosti, konečného charakteru rozhodnutí, které jeho žádost napadá, existence nových podstatných skutečností a lhůty k podání žádosti. Rovněž se dovolává porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, jakož i obecných prováděcích ustanovení. Žalobce má krom toho za to, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s jeho základním právem na účinnou právní ochranu, jakož i s povinností pomoci upravenou v článku 24 služebního řádu.

Konečně se žalobce dovolává rozporu belgického zákona z roku 1991 s právem Společenství, konkrétněji se čl. 11 odst. 2 přílohy VIII, jakož i zásady zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Saint-Gobain Pam v. OHIM

(Věc T-364/05)

(2005/C 315/27)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Francie) (zástupce: J. Blanchard, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Propamsa SA**Návrhová žádání žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí vydané dne 15. dubna 2005 čtvrtým odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatel ochranné známky Společenství:* žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „PAM PLUVIAL“ pro výrobky zařazené do tříd 6 („kovové roury a trubky nebo roury a trubky, jejichž základem je kov, litinové roury a trubky, kovové spojky na výše uvedené výrobky“) a 17 („nekovové spojky na pevné nekovové roury a trubky“).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Propamsa SA

Namítaná ochranná známka nebo označení: španělská obrazová ochranná známka „PAM PAM“ č. 737 992 pro výrobky zařazené do třídy 19 („stavební hmoty“), španělská slovní ochranná známka „PAM“ č. 120 075 pro výrobky zařazené do třídy 19 („cementy“) a mezinárodní ochranná známka „PAM“ č. 463 089 pro výrobky zařazené do tříd 1 („adhezivní látky určené pro průmysl“) a 19 („nekovové stavební hmoty“).

Rozhodnutí námitkového oddělení: přijetí námitek a zamítnutí přihlášky k zápisu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:

Porušení zásady funkční kontinuity mezi jednotlivými orgány Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu v tom smyslu, že uvedený princip nemůže mít za následek, že účastník řízení, který před oddělením rozhodujícím v prvním stupni nepředložil některé skutkové nebo právní okolnosti ve lhůtách stanovených tímto oddělením, nemůže na základě čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství uplatňovat uvedené okolnosti před odvolacím senátem.

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

Žaloba podaná dne 26. září 2005 – Mische v. Parlament

(Věc T-365/05)

(2005/C 315/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Harald Mische (Brusel, Belgie) (zástupci: G. Vander-sanden, L. Levi, advokáti)

Žalovaný: Evropský Parlament

Návrhová žádání žalobce

— nařídit zrušení zařazení uvedeného v rozhodnutí o jmenování ze dne 4. října 2004 orgánu oprávněného ke jmenování, které nabylo účinnosti 16. listopadu, zařazení žalobce na základě jeho zaměstnání u GR Soutěž jako „rada – právník“ v kategorii A*, platové třídě 6, stupni 1, a tím obnovit jeho práva vyplývající z řádného a legálního zaměstnání, tj. řádné a legální zařazení od 16. listopadu 2004, což značí zařazení přinejmenším do platové třídy A 7 a stupně 3 (platné k 1. listopadu 2003), nebo jeho ekvivalent podle článků 1 až 11 přílohy XIII služebního řádu (platová třída A*8, stupeň 3);

— priznat (i) náhrady škody s úroky z prodlení jako odškodnění za škodu na jeho kariéře a (ii) jiné náhrady škody ve formě legálního a řádného platu, zejména na základě použití přechodného ustanovení uvedeného v článku 21 přílohy XIII platného služebního řádu účinného od 1. května 2004, nebo podpůrně, snížení příspěvků do penzijního systému podle zásady rovného platu. Tyto nároky budou muset být řádně stanoveny později, nyní jsou předběžně a *ex aequo* stanoveny na nejméně 10 000 eur ročně;

— uložit Parlamentu náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník jmenovaný po nabytí účinnosti nového služebního řádu dne 1. května 2004, avšak ze seznamu způsobilých uchazečů sestaveného na základě výběrového řízení uskutečněného před tímto datem, zpochybňuje své zařazení do platové třídy. Uplatňuje totožné žalobní důvody a hlavní argumenty, kterých se již dovolával ve věci T-288/05 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 17.9.2005, s. 35.

Žaloba podaná dne 23. září 2005 – UPC France v. Komise

(Věc T-367/05)

(2005/C 315/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: UPC France Holding B. V. (Schiphol-Rijk, Nizozemsko) (zástupci: D. Powell, solicitor, N. Flandin, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise o státní podpoře č. 382/2004 – Francie,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise o státní podpoře č. 382/2004 – Francie ze dne 3. května 2005 ⁽¹⁾, kterým se určuje, že dotace poskytnutá francouzskými orgány za účelem výstavby a provozování vysokorychlostní telekomunikační sítě na území Limousin (DORSAL) nepředstavuje podporu.

Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby několik žalobních důvodů vycházejících z porušení podstatných formálních náležitostí, jakož i porušení práva Společenství.

Co se týče porušení podstatných formálních náležitostí, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila její procesní práva, když neprávem nezahájila formální postup o přezkoumání podpory stanovený v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a v článku 6 nařízení č. 659/99 ⁽²⁾, který by žalobkyni jako zúčastněné straně umožnil podat připomínky dříve, než Komise rozhodla.

Ve svém prvním žalobním důvodu týkajícím se porušení práva Společenství žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když usoudila, že dotčené opatření neobsahuje prvky podpory, neboť dotace byla poskytnuta v rámci vyrovnání za veřejné služby, a že byly v projednávaném případě splněny kritéria vymezená judikaturou Altmark 3.

Žalobkyně navíc zpochybňuje napadené rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí kvalifikuje službu vysokorychlostního spojení jako veřejnou službu, přestože definice veřejné služby v oblasti telekomunikací, jak vyplývá ze směrnice „univerzální služby“, se vztahuje pouze na služby týkající se spojení s nízkou rychlostí.

Žalobkyně dále tvrdí, že mají-li být dotčené povinnosti považovány za povinnosti spadající do úkolu veřejné služby, Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení *quod non*, když usoudila, že ve městě Limoges není dostatek soukromých podniků a neexistuje tam soutěžní prostředí. Žalobkyně rovněž tvrdí, že užívaný postup pro výběr poskytovatele, který je pověřen provedením údajného úkolu služby obecného zájmu neumožnil výběr uchazeče schopného poskytovat tuto službu za nižší náklady pro územně správní celky. Žalobkyně má v každém případě za to, že v projednávaném případě nemůže být veřejná dotace, pokud jde o město Limoges, odůvodněna jako vyrovnání za provedení úkolu veřejné služby a judikatura Altmark se tedy neuplatní.

Ve svém dalším žalobním důvodu se žalobkyně dovolává podstatných vad řízení při řízení o pověření úkolem veřejné služby, které vyvolaly nerovné postavení uchazečů, kteří mohli být pověřeni úkolem veřejné služby.

Poslední žalobní důvod vznesený žalobkyní vychází z nedostatečného odůvodnění, neboť Komise nevysvětlila, proč posuzovala kraj Limousin jako celek, aniž by zohlednila zvláštnosti městských zón, které stejně jako město Limoges představují v rámci kraje oblasti se skutečným soutěžním prostředím,

ani proč neuvedla nikde v napadeném rozhodnutí přítomnost sítě žalobkyně v Limoges.

⁽¹⁾ C (2005) 1170 konečný 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83 ze dne 27.3.1999, s. 1.

Žaloba podaná dne 30. září 2005 – Francie v. Komise**(Věc T-370/05)**

(2005/C 315/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (Paříž, Francie) (zástupci: G. de Bergues, A. Colomb, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2005) 2576 konečné ze dne 20. července 2005, kterým se zamítá financování Společenství ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) určitých výdajů uskutečněných členskými státy, v rozsahu, v němž vylučuje z financování Společenství částku ve výši 13 519 122,05 euro jakožto opravu týkající se určení ploch způsobilých pro podporu na restrukuralizaci a přeměnu vinohradů pro hospodářský rok 2001-2003;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím, které je předmětem projednávaného sporu, Komise rozhodla o vyrovnání dluhu žalobkyně ve vinařském odvětví odpovídajícího částce, která má být vyloučena z financování Společenství jednak z důvodu opravy pro překročení práv týkajících se nové výsadby a jednak opravy učiněné Komisí mezi plochami, o kterých Francie prohlásila, že jsou způsobilé pro podporu na přeměnu/restrukuralizaci, a plochami, o kterých má Komise za to, že jsou způsobilé pro tuto podporu pro hospodářské roky 2000-2001 a 2001-2002. Žalobkyně napadá pouze druhou část dotčeného rozhodnutí týkající se opravy plochy.

Na podporu svých tvrzení se žalobkyně dovolává dvou žalobních důvodů. Prvním žalobním důvodem žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně použila čl. 7 odst. 4 nařízení 1258/99⁽¹⁾, jelikož neprokázala existenci porušení pravidel Společenství francouzskou vládou týkající se výpočtu podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinohradů, ani existenci újmy, kterou měl způsob výpočtu přijatý francouzskou vládou způsobit rozpočtu Společenství.

Druhý žalobní důvod uplatňovaný žalobkyní vychází z nedostatku odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí nevyvětlilo pravidla, která měla být podle Komise použita na nevyvážené plochy, které mohou být brány v úvahu při výpočtu podpory a ani jasně neodůvodnilo použití finanční opravy ve výši 10 % na částku podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinohradů.

⁽¹⁾ Nařízení ES ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103-112).

Žaloba podaná dne 5. října 2005 – Giant (Čína) v. Rada

(Věc T-372/05)

(2005/C 315/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan, Čínská lidová republika) (zástupce: P. De Baere, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (ES) č. 1095/2005⁽¹⁾ ze dne 12. července 2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Vietnamu a o změně nařízení (ES) č. 1524/2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky v rozsahu, v němž zamítá žádost žalobkyně o status společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství v rozporu s čl. 2 odst. 7 písm. b) ve spojení s čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení Rady 384/96 („základní nařízení“), porušuje čl. 11 odst. 10 základního nařízení tím, že zamítá žádost žalobkyně o neodečtení částky antidumpingových cel z vypočtené vývozní ceny, a porušuje článek 253 ES, jelikož neobsahuje odůvodnění;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, společnost s ručením omezeným na akcie založená podle čínského práva, zejména vyrábí jízdní kola a jejich díly a vyváží je do Společenství. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla dotčena napadeným opatřením, podala Komisi žádost, ve které požadovala, aby mohla využívat status společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství. Žalobkyně rovněž předložila antidumpingové dotazníky a v písemném styku s Komisí, který vedla, zvedla řadu otázek.

Žalobkyně nyní napadá napadené nařízení a nejprve se zabývá zamítnutím její žádosti o status společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství. Podle žalobkyně byla její žádost zamítnuta s ohledem na to, že z důvodu existence systému vývozních licencí nebyla rozhodnutí žalobkyně ohledně prodejních cen a množství přijata v reakci na tržní signály a bez podstatných státních zásahů. Žalobkyně tvrdí, že čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení je třeba vykládat v tom smyslu, že status společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství by měl být udělen, pokud v konkrétním případě převažují podmínky tržního hospodářství bez ohledu na existenci vnitrostátních právních předpisů nebo mechanismů, které nejsou v souladu s právními předpisy nebo mechanismy existujícími v tržních hospodářstvích. Vzhledem k tomu, že se napadené nařízení nezabývalo její konkrétní situací, má žalobkyně za to, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení vedoucím k porušení čl. 2 odst. 7 písm. b). V téže souvislosti žalobkyně uplatňuje porušení článku 253 ES, jelikož napadené nařízení údajně neobsahuje odůvodnění zamítnutí žádosti o status společnosti působící v podmínkách tržního hospodářství

Žalobkyně rovněž napadá zamítnutí její žádosti o neodečtení výše antidumpingového cla z vypočtené vývozní ceny jakožto nákladů mezi dovozem a dalším prodejem v souladu s čl. 11 odst. 10 základního nařízení. Žalobkyně se domnívá, že Rada se tím, že se domnívala, že nedošlo k pohybu cen dalšího prodeje či následných prodejních cen s odkazem na své vývozní ceny zjištěné při předchozích šetřeních, dopustila nesprávného právního posouzení. Podle žalobkyně pro ni v předchozích šetřeních nebyla zjištěna žádná vývozní cena. Dále žalobkyně tvrdí, že čl. 11 odst. 10 nevyžaduje, aby byl pohyb posuzován s odkazem na vývozní ceny zjištěné při předchozích šetřeních.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, s. 1.

Žaloba podaná dne 13. října 2005 – Tea-Cegos a STG v. Komise

(Věc T-376/05)

(2005/C 315/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: TEA-CEGOS (Madrid, Španělsko) a Services Techniques Globaux (STG) (Brusel, Belgie) (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí ze dne 12. října 2005, kterým se zamítá přihláška a nabídka konsorcia TEA-CEGOS a bere zpět rozhodnutí o uzavření rámcové smlouvy s konsorciem TEA-CEGOS v rámci výzvy k předkládání nabídek EuropeAid – 2/119860/C-položka č. 7;
- zrušit ostatní rozhodnutí přijatá žalovanou v rámci této výzvy k podávání nabídek v návaznosti na rozhodnutí ze dne 12. října 2005 a zejména rozhodnutí o přidělení zakázky a smluv uzavřených Komisí k provedení těchto rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyněmi projednávané žaloby jsou členky konsorcia vytvořeného pro účely výzvy k podávání nabídek „EuropeAid/119860/C/SV/MULTI“ vyhlášené žalovanou. Konsorciem předložilo nabídku pro položku č. 7 „Culture, Governance and Home Affairs“.

Zásilkou ze dne 20. května 2004 bylo konsorcium informováno, že jeho účast byla schválena. Dopisem ze dne 18. července 2005 jej žalobkyně informovala, že považuje za nezbytné přehodnotit své rozhodnutí o uzavření rámcové smlouvy s konsorciem a tuto změnu odůvodnila skutečností, že dotyčné rozhodnutí bylo přijato na základě nepřesných informací předaných v průběhu řízení. Dne 12. října 2005 Komise přijala rozhodnutí, kterým potvrdila odmítnutí přihlášky a nabídky žalobkyně na základě doložky o vyloučení stanovené v článku 13 oznámení o veřejné zakázce¹. K odůvodnění svého rozhodnutí se dovolávala skutečností, že jeden z členů konsorcia byl členem jiné skupiny, jejíž člen byl uchazečem o stejnou smlouvu. Jedná se o napadené rozhodnutí.

Na podporu své žaloby na neplatnost se žalobkyně dovolávají vícero žalobních důvodů.

Zprvé uplatňují, že žalovaná porušila smluvní dokumenty v tom, že nesprávně použila článek 13 výzvy k předkládání nabídek, jakož i článek 14 pokynů uchazečům. Žalobkyně tvrdí, že článku 13 výzvy k předkládání nabídek se použije pouze v případě, pokud již rozhodnutí o přidělení zakázky bylo přijato. Rovněž tvrdí, že tím, že ani neopomněla dodat dokumenty požadované žalovanou, ani nepředložila nesprávné informace, podmínky použití článku 14 pokynů uchazečům, jenž jediný odůvodňuje zpochybnění rozhodnutí o přidělení zakázky v této fázi řízení, tak nebyly splněny.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného právního posouzení pojmu „legal group“ uvedeného v článku 13 oznámení o veřejné zakázce tím, že zachovala pouze strukturální kritérium a vynechala použití kritéria střetu zájmů mezi uchazeči v rámci téže výzvy k podávání nabídek. Podle názoru žalobkyň hodnocení přijaté žalovanou bylo takové povahy, že zasahovalo do zásady právní jistoty. Žalobkyně se mimoto dovolávají žalobního důvodu založeného na údajném porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Třetí žalobní důvod uplatňovaný žalobkyněmi je založen na údajném porušení zásady řádné správy a nedostatku řádné péče. Žalobkyně uplatňují, že v případě pochybností o tom měla žalovaná informovat konsorcium v přiměřené lhůtě a vyslechnout je v průběhu nabídkového řízení, a nikoliv po přijetí rozhodnutí o přidělení zakázky, což by umožnilo ušetřit náklady spojené s jeho účastí v pozdějších fázích řízení.

Posledním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno jejich legitimní očekávání, jakož i teorie rušení správních aktů. Tvrdí, že v projednávané věci nemohlo být rozhodnutí o přidělení zakázky nelegální, a v důsledku toho nemohlo být žalovanou zrušeno.

Žaloba podaná dne 20. října 2005 – GHK Consulting v. Komise

(Věc T-383/05)

(2005/C 315/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GHK Consulting Limited (Londýn, Spojené království) (zástupci: J.-E. Svensson, M. Dittmer, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 12. října 2005, kterým se vylučuje účast a nabídka konsorcia vedeného žalobkyní, kterým Komise přehodnotila své rozhodnutí o uzavření rámcové smlouvy s konsorciem pokud jde o nabídkové řízení EuropeAid//119860/C – položka č. 7;
- zrušit veškerá rozhodnutí Komise navazující na rozhodnutí Komise ze dne 12. října 2005 a zejména jakékoli rozhodnutí Komise uzavřít smlouvu s jinými uchazeči;
- uložit Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rámci EuropeAid//119860/C – položka č. 7 vydala výzvu k podávání nabídek pro vícenásobnou rámcovou smlouvu na nábor odborníků na dobu určitou na poskytnutí technické podpory výlučně ve prospěch třetích zemí, které jsou příjemkyněmi externí pomoci Evropské komise. Žalobkyně jednající jako vedení konsorcia předložila nabídku.

Komise napadeným rozhodnutím vyloučila konsorcium žalobkyně z důvodu, že Dánský institut mezinárodních studií („DIMS“), člen konsorcia žalobkyně, byl součástí stejné skupiny jako Dánský institut pro lidská práva („DILP“), který byl členem jiného konsorcia ucházejícího se o stejnou smlouvu. Článek 13 dotyčné výzvy k podávání nabídek bránil právníkům osobám ve stejné právní skupině, aby podávaly více než jednu nabídku na položku.

Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí žalobkyně popírá závěr Komise, podle něhož DIMS, DILP a třetí institut představují právní skupinu. Podle žalobkyně žádný z těchto subjektů nekontroluje ostatní, jelikož instituty jsou zcela samosprávné a každý má oddělený statut, nemají společné akademické pracovníky, mají oddělené vedení a radu volenou zcela jinými orgány a nesdílí společné hospodářské zájmy nebo cíle. Žalobkyně dále tvrdí, že veškeré nejasnosti výzvy k podávání nabídek musí být vykládány ve prospěch uchazečů a že Komise je odpovědná za to, že předem nevyjasnila podmínky účasti.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2005 – BIC v. Komise**(Věc T-270/04) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/34)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. října 2005 – Umwelt-und Ingenieurtechnik v. Komise****(Věc T-125/05) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/35)

Jednací jazyk: němčina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 115, 14.5.2005**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. října 2005 – Milella a Campanella v. Komise****(Věc T-289/05 R)**

(2005/C 315/36)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudu rozhodl o vyškrtnutí věci.

III

(Oznámení)

(2005/C 315/37)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 296, 26.11.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 281, 12.11.2005

Úř. věst. C 271, 29.10.2005

Úř. věst. C 257, 15.10.2005

Úř. věst. C 243, 1.10.2005

Úř. věst. C 229, 17.9.2005

Úř. věst. C 217, 3.9.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
